

ΣΟΥΗΔΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

[Της Σέλιους Λάγκερλωφ]

ΤΟ ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Σ' ένα από τα εκατό ομοιόμορφα σπιτάκια που αποτελούν το χωριό των ψαράδων, κατοικούσε ο γέρο Μάττσων.

Όλα τα δωμάτια του χωριού είχαν τα ίδια επιπλα: το περβάζι όλων των παραθύρων ήταν στολισμένο με τα ίδια φυτά, όλα τα κομμάτια είχαν επάνω τα ίδια δασυακα και τα ίδια κοράλια, διότι οι τοίχοι ήταν στολισμένοι με παρόμοιες εικόνες. Και καθώς άπαιτούσε η παλιά συνήθεια, όλοι τους περιούσαν την ίδια ζωή.

Ο γέρο Μάττσων είχε κρεμάσει πάνω από το κρεβάτι του το πορτραίτο της μητέρας του. Λοιπόν, μια νύχτα, είδε στ' όνειρό του πώς αυτό το πορτραίτο κατέρηκε από το κάδρο του και τού

είπε με φωνή προστακτική: «Θά παντρευτείς, Μάττσων».
Ο γέρο Μάττσων προσπάθησε να εξηγήσει στο πορτραίτο της μητέρας του πώς αυτό εινε πράγμα αδύνατο: ήταν εξήντα δύο χρονών. Μά το πορτραίτο της μητέρας του ξαναείπε ζωηρά: «Μάττσων, θά παντρευτείς».

Ο γέρο Μάττσων είχε βαθύ σεβασμό στο πορτραίτο της μητέρας του. Ήταν από χρόνι, και σ' όλες της δύσκολες περιστάσεις, ο μόνος σύμβουλός του και ποτέ δεν μετάνιωσε που ακολούθησε της συμβουλές του. Μά αυτός ο νέος τρόπος της νοουθεσίας τον έφρανε σ' άμνηχανία, τόσο ήταν αντίθετος από της γνώμης που έδινε πάντα το πορτραίτο Μ' όλο που ήταν αποκοιμισμένος, ο Μάττσων θυμόταν καθαρά τι του συνέβη την πρώτη φορά που θέλησε να πάρη γυναίκα. Τη στιγμή που φορούσε το ένδυμα του γάμου, το καίφι, που κρατούσε το κάδρο ξεκόλλησε, και έξαφνα το πορτραίτο έπεσε. Ήταν κακο σημάδι που καθόλου δεν τό πρόσεξε. Ο σύντομος γάμος του ήταν πολύ άτυχος. Τη δεύτερη φορά που ντύθηκε πάλι για γαμπρός, πάλι το πορτραίτο ξεκαρφώθηκε και κυλίστηκε κα' ά γής. Αυτή τη φορά δεν θέλησε να παρακούση και αφήνοντας στη μέση τους καλεσμένους και τη νύφη, έφυγε, πήγε να καταταχθή ναύτης, και έκαμε το γυρο του κόσμου προ το άποφασίση να γυρίση πίσω στο χωριό. Και τώρα το ίδιο πορτραίτο κατέραινε από τον τοίχο και τίν πρόσταζε να παντρευτή! Μ' όλο το βαθύ του σεβασμό, είπε πώς το πορτραίτο της μητέρας του τον κοροϊδύει. Μά το πορτραίτο που παρασταίνε μια δυη γησιώτικη από της πιο ασυτηρές, με τη φωνή της που είχε δυναμώση από τα χρόνια που φώναζε τους πελάτες στα ψαράδικα, του ξαναείπε: «Θά παντρευτείς, Μάττσων!»

Ο γέρο Μάττσων παρακάλεσε το πορτραίτο της μητέρας του να συλλογισθή τον κόσμο όπου ζούσε. Τα εκατό σπίτια του χωριού είχαν τις ίδιες μητρες στέγες και τους ίδιους άδωσταμένους τοίχους, όλες η ψαρόβαρχες ήταν ομοιόμορφες, κανείς στο χωριό δεν έκανε τίποτε έκτακτο. Ή μητέρα, αν ζούσε, αυτή πρώτη ήθελε έναντιωθή σ' ένα τέτοιο παράξενο γάμο. Δεν έλεγε πάντα πώς πρέπει να σεβώμαστε της συνήθειες του τόπου: Κοι ποτί άκούσ της να παντρευτή ένας έβρομηντάρης;

Τότε το πορτραίτο της μητέρας άπλωσε το γέρι το φορτωμένο με δαχτυλίδια και τον πρόσταζε να πακούση... Στο βαθύ σεβασμο που αισθάνθηκε σ' αυτή την επίσημη στάσι της, της ύποσέμηκε λοιπόν ότι θά παντρευτή και το πορτραίτο ανέβηκε πάλι στο κάδρο του.

Την άλλη ημέρα το πρωί, ο γέρο Μάττσων ξύπνησε γεμάτος άγωνα. Ούτε καν του πέρασε από το νού να έναντιωθή στο πορτραίτο της μητέρας του, που βέβαια ήξερε καλύτερα άπ' αυτόν ποιο ήτο το πραγματικό του συμφέρον. Άλλά έφριξε που συλλογίζταν τα ύστερνά.

Άμέσως έξήτησε εις γάμο το πιο άσχημο κορίτσι του πιο φτωχού ψαρά, μια μικρή άσχημομούρα που είχε το κεφάλι χωμένο στις πλάτες. Οι γονείς έδέχθησαν και άπεφάσισαν την ημέρα που θα ηγαίαν μαζί στην πόλι να δηλώσουν τους άραββόνες.

Ο δρόμος από το χωριό στην πόλι εινε ενι χιλιόμετρο και περνάει μέσα από λιβάδια.

Τα χαρτιά του γέρο Μάττσων δεν ήταν εν τάξει. Το παλιό εκείνο διάβημά του, που διάφανε στη μέση τη νύφη, έφερε κάποιον μπέρδεμα. Έπρεπε ο παπάζ να γράψη στην Ίερα Σ'νοδο και να επιτύχη γι' αυτόν την άδεια να συνάψη νέο γάμο. Ή ύπόθεσις τραβούσε εις μάκρος.

Στο άναμεταξύ, ο γέρο Μάττσων ή-

γαίνε στην πόλι κάθε φορά που άνοιγε το γραφείο του παπάζ. Έμεινε εκεί βουβός και ήσυχος όσο που όλοι οι άλλοι έφρευαν. Τότε μόνο σηκωνόταν και ρωτούσε αν ο παπάζ έλαβε καμμά επιστολή.

— Όχι, άκορη.

Ο παπάζ κούταζε αυτό το γέρο που καθόταν στο παγκάκι, με τη χοντρή φινέλλα του, με της ψηλές ναυτικές του μπότες, με το τραχι και έξυμνο πρόσωπο, με τα μακρτά ψαράά μαλλιά που τα σκέπαζε ένας κούκκος και που περιέρινε την άδεια για να παντρευτή. Και άγορούσε πώς ο έρωτας τόσο έξουσίασε ένα γέρο που δεν τον έκαναν ν' άπανδήση τόσο έμπ' δια

— Ο Μάττσων βιάζεται πολύ να παντρευτή; του είπε μια μέρα.

— Χμ, γυ, όσο πιο σύντομα, τόσο καλύτερα.

Και ο Μάττσων δεν νομίζει πώς εινε καλύτερο να παρατήση την ιδέα του γάμου; Ο Μάττσων δεν εινε παιά νέος.

— Ο παπάζ δεν πρέπει τόσο να παραξενεύεται, είπε ο γέρος, για να υπερασπισθή τον εαυτό του.

Και έπαρόθεσε: «Τό ξέρω πώς είμαι γέρος, μά πρέπει να παντρευτώ, πρέπει».

Και από μια σε άλλη εβδομάδα, πήγαινε εκεί έξη μήνες, γιατί μόλις ύστερα από έξη μήνες ήθελε η άδεια, άπ' τέλους.

Σ' όλο εκείνο το διάστημα, ο γέρο Μάττσων τραβούσε το διάβολό του. Παντού, στην πλατεία που στεγνώνουν τα δίχτυα, στο λιμάνι, γύρω στα τραπέζια της άγοράς που απλώνουν τα ψάρια, ά κόμη και μακρτά στο πελάγος, όπου ψαρεύουν της ρέγγες, παντού άκουε ξεφωνητά άπορίας και γέλια χλευαστικά.

— Ά! ά! θά παντρευτή ο Μάττσων, ο Μάττσων που τούστριψε την ημέρα του γάμου και άφρισε τη νύφη στού λουτρού τα κρύα!

Ούτε η άραββονιαστική του γλύτ σε από τα κουτομπολέματα. Μά το χειρότερο εινε που αυτός περισσότερο άπ' έλους εδρίσκει το πράγμα καταγέλαστο. Το πορτραίτο της μητέρας κόντευε να τον τραλλάνη.

Τό άπομετήμερο της Κυριακής που έγειναν οι άρρωββόνες, ο γέρο Μάττσων, για να ξεφύγη την περιέργεια και τα πειράγματα που τον ξεθεύωναν, τραβήξε μόνος στην προκομαία και έπροχώρησε έως στο φάρο. Κάτω από τον φάρο βρήκε την άραββονιαστική του που έλειπε. Τη ρώτησε. Μήπως ήθελε να παντρευτή με κανένα άλλον; Αυτή στην άρχη τίποτε δεν άπαντούσε. Ξεκόλλουσε από τον τοίχο, με το δάχτυλό της, μικρά κομμάτια άδωστη που τ' άφρινε να πέφτουν στη ύθαλασσα.

— Μήπως, τυχόν, άγαπούσε κάποιον;

— Όχι, κανένα...

Δεν ύπηρχε τρόπος για το Μάττσων να ξεφύγη τη θέλησι του πορτραίτου της μητέρας του! «Αν τυχόν η νέα άγαπούσεν κάποιον που να μπορούσε να τον στεφανωθή, ο Μάττσων θα μπορούσε μ' όλο του το δικηο να τον ξεφύγη αυτό το γάμο. Μά στην τωρινή περιστασι, δεν είχε κανένα λόγο να της άποδώση την έλευθερία

Δεκαπέντε ημέρες άργότερα έγειναν οι γάμοι, και όλιγο ύστερότερα, πλάκω σε η μεγάλη θαλασσοταραχή του Νοεμβρίου.

Μιά από της μικρές βάρκες του χωριού έχασε το κατόρι της και το πηδάλιο της, και, όλοτελα ακυβέρνητη, σωρώθηκε από τα κύματα του Σούνδ. Ο γέρο Μάττσων και οι πέντε άλλοι που ήταν μαζί του περιπλανήθηκαν έτσι δυό ημερώννυτα. Όταν τους έσωσαν ήταν μισοπεθαμένοι από την πείνα και από το κρύο. Σ' αυτό το καράβι, όλα ήταν παγωμένα, και τα ρούά τους είχαν άρχιση να έλυτίζον. Ο γέρο Μάττσων δεν ξαναείδε παιά την ύγειά του. Δυό χρόνια ύπέρισε από μαρασμό και ύστερα άπέθανε.

Πολλοί τότε έκριναν πολύ περιέργο που στοχάστικε να παντρευτή άκωβώς προ του συμβη το δυστύχημα, γιατί η γυναικούλα που διάξε τον περιποιηθήκε σαν καλή νοσοκόμα. Μόνος, τί θα γινόταν;

Όλοι στο χωριό των ψαράδων ώμωλόγησαν πώς αυτό ήταν το σοφώτερο πράγμα που έκαμε στη ζωή του, και η γυναικούλα απέχτησε με-

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

N. Δ.

«Τὰ καλά και τὰ όφρατα κόποις κτώνται». Ίσως γι' αυτόν τόν λόγον δέν είνε εύκολον νά δή κανείς και νά θανατίση τήν όφραιότεραν δεσποινίδα των 'Αθηνών, ήτις σπανιώτατα θεάται σε δημόσια κέντρα κατ' εξαίρεσιν εμφανίζεται μόνον εις τό σπόρτιν—κλμπ, διότι παραθερίζει στην Κηφισιά. Πολύ νέα, μελαγχροινή, γευστική εύμορφία. Ένα πρόσωπο όβάλ, γεμάτο έκφρασιν και γοητεία. Τά μάτια της άστραφτερά σάν πολυτιμα διαμάντια. Όταν παρουσιασθή σε σαλόνι, όσον και άν παρευρίσκωνται αι κομψότεραι 'Αθηναίαι, θά είνε πάντοτε ή ύπερ κομψή, ή ύπερ χαριτωμένη, ή ύπερ chic. Η σιλουέτα της σπάνιον φανόμοιον λιγυρότητος και όφραιογραμμίας. Τό ντύσιμό της τό χαρμικηρίζει πάντοτε ένα χού παουζιάνιο, ένα γούστο εξαίρετικώς σχολής, μία ιδέα εμπνευσμένη από σπανίαν καλαισθησίαν. Η μόρφωσίς της πολύ επιμελημένη, συγκαταλέγεται μεταξύ των έντελλεκτουέλ, παρακολουθεί όλα τά ιδιαίτερα μαθήματα και διαλέξεις. Κατά τήν έν Παρισίους διαμονήν της, όπου παρέμεινε επί 4—5 έτη, εδιδάχθη από διασημούς κ.ηθ γηγάς άπαγγελίαν, εις τήν όποιαν έχει άναδεδειγμένην ιδιοφυλίαν, δείγματα της όποίας έδ' σε πρό έκλεκτού άκροατηρίου, άπαγγέλλασα εις τήν ύπερ των θυμάτων του Σαρωνικού δοδεσίαν έσπερίδα. Ο χορός της, ήμνο πρός τό όφραιον, έφρον τέχνης, οι βηματισμοί της έπεξεργασία άραβουργημάτων.

H MONTAIN

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΑΤΘΙΩΝ

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Τελευταίως παρατηρείται άλλαγή κατευθύνσεως εις τό γούστο των 'Αθηναίων κοσμικών, οι όποιοι μεταφέρθησαν εις τήν άντιπεραν όχθην, και εύνοούν με εξαίρετικην στοργήν τήν Κηφισιά.

— Λέγεται ότι εις τήν μεταβολήν αυτήν συντέλεσαν μερικαι άκαταρχώστες Κηφισιώτισαι, αι όποιαί εν συνεννοήσει παραθερίζουσι εκεί. 'Αλεξανδρινές και πολλές 'Αθηναίες μοιχοκόρησαν τά άλλα 'Αθηναϊκά και Φαληρικá κέντρα, και συγχάζουσι εις τό Σπόρτιν.

— Ίδιως της καθημερινές παρευρίσκωνται εκεί δλαι αι πλέον κομψοντυμένα και πολυθαυμαζόμεναι χορευτήριαι. Η κίνησις του Σπόρτιν αρχίζει, ως επί τό πλείστον, μετά τό μεσο-ύκτιον, όπότεν καταφθάνουσι αι πολυτελέστεραι λιμουζίνες, που-φέρουσι έτι πολυτελέστερες εις ντύσιμό και περιανιμόν επιβάτιδες.

— Αι τακτικώτεραι θιασώτιδες του άνωτέρω χορευτικού κέντρου είνε αι κυριαί και Δεσποινίδες Ρεσινα, 'Αλεξάνδρωφ, Ζέγγελη, Γεωργιοπούλου, Καραγιάννη, Φωτιάδη, Καλβκορέσις, Λαδοπούλου, Γουπάρη, Άνδριτσάκη, Καμπάνη, Φιλαρέτου, Μεταξά, 'Αθανασιάδη, Δ. Σταθίου, Σακοροφίου, Ρικάκη, Χορέμη, Δούμα κλπ.

— Εις τό άνωτέρω ντάνσιν έγκαινιάσθη ή τελευταία χορευτική νουβατέ, νά χορευθών όπως τό χαριτωμένο ζεύγος Σούμπερτ—'Ια τρού, στο φημισμένο σός τρού της «Χορευτήριος Κάτιας» είδος άταξί λοκομοτρής. Και όταν ή σιλουέτα είνε εύλγυστη και φειδένια και ό αυστηρότερο-θεατής γίνεται επισκήψ' αλλά όταν υπερβαίη και τά όρια του κανονικού πάχους, τό θέμαμα είνε ολκτρόν, αποδίδεται δε ή έντύπασις κινουμένην κρείττον έντός σούστας.

— Εις τό Σέσιλ, Τρίτη, Πέμπτη και Σάββατον χορός, αλλά σπανίως χορεύουσι, έλλείψιμει χορευτών και χορευτηρών και πρό πάντων νεολαίας. Εις τά γεύματα θεώνται εκεί πολιτικαι ψυσιογνωμίαι, μεταξύ των τακτικωτέρων δε θαμώνων ό κ. Α. Μιχαλακόπουλος, ό

κ. Καφαντάρης, ό κ. Γκότσης, ό κ. Τριανταφυλλάκος.

— Μεταξύ των εκεί παραθερίζουσών ή κ. Γεωργιαντά—τό γένος Κουντουριώτη—ή κ. 'Αδαμίδη, ή κ. Φωτιάδη, ή κ. Λαδοπούλου, ή κ. Κάππαρη, ή κ. Περβινί, ή κ. Μπενάκη, ή κ. Σεβαστοπούλου, ή κ. Χατζηπέτρου, ή κ. Δούμα, ή κ. Καρατζά κ.τ.λ.

— Σε ένα χωριό της Κρήτης ξεκουράζει και φρεσκάζει τό μεγαλουργό ταλέντο της ή λιλιπούτεια συνθέτις Ρένα Κυριακού, ή όποια κατώρθωσε νά πείση τους γονείς της νά μεταφέρουν από τό 'Ηράκλειον, στο βουνό που μένει, πιάνο, και νά κα'αγίνεται εις νέας συνθέσεις μεταξύ των όποιων μία είνε κάτι έκτακτον ως μελωδία και θυμίζει Μπετόβεν.

— Άπερίγραπτον θέαμα είνε τό άκροατήριόν της, αποτελούμενον από χωριάτας και χωριατάκια με φινουλιτίες και Κρητικά στιβάνια, οι όποιοι συρρέουσι από όλα τά γύρω χωριά και τό 'Ηράκλειο γιά ν' άκούσουν τό πιάνο.

— Στά ξενοδοχεία της Κηφισιάς άπαρηγόρητες αι εκεί παραθερίζουσαι, διότι στεροδύνται της κυριώτερας, κατά τήν αντίληψίν των, άπολαύσεως, της χαρτοπαίξιας. Κατ' αυτές μία φανατικωτάτη χαρτοπαίκτηρια 'Αθηναία μετέβη εις ένα εκ των κομψωτέρων εκεί ξενοδοχείων και όλοι έλπίζουσι ότι θά κατορθωθή νά δοθή ή πολυπόθητος άδεια του χαρτοπαίξιν.

— Πληροφ'ρούμεθα ότι στην Παλμίρα του Λουτρακίου, κάθε Σαββατοκύριακο, όπάχ εν ιδιαίτερες άτραξιόν, χορός και τραγούδι. Τό δεύτερον όφείλεται εις τήν εκεί διαμονήν της Κας Π. Λάμπρου, της όποίας τό τραγούδι είνε σπάνιον.

— Εις τήν άνωτέρω λουτροπόλιν, μαίνεται ή ρουλέττα. Χιλιάδες άμέτρητες καταναλλοκωνται εις τήν άνωτέρω άτραξιόν, στην όποιαν λιμβάνει μέρος, εκτός των εκεί διαμενόντων, και πολύς 'Αθηναϊκός κόσμος, ό όποίος μεταβαίνει εκεί κατά Σαββατοκύριακο πρός τμήν της ρουλέττας.

— Τό περασμένο Σάββατο έδωσε συναυλία εκεί ό κ. Κ. Τριανταφυλλου με έκτάκτως άπολαυστικόν πρόγραμμα και πρό πολυπληθεστάτου άκροατηρίου, χειροκροτηθείς ένθουσιωδώς.

— Πληροφ'ρούμεθα ότι τον χειμώνα εις τό πολυτελέστατον 'Αθηναϊκόν ξενοδοχείον θά δίδεται Τhé dansant δυό φορές την εβδομάδα, όταν ό καιρός τό επιτρέπη, θά είνε δε εις τό ύπαιθρον, σε ένα μαγευτικόν κήπον.

— Κάθε άπόγευμα στο Στροφιλι κομψόταται κοσμικαι συγκεντρώσεις εις τό εκεί φαίθ ο κλικ-τη, όπου κέρνουσι τό τσί τους ίδιως αι Κηφισιώτισες. Τό θέαμα είνε πολύ γραφικόν, διότι ως επί τό πλείστον είνε κοπέλλες και φορουσι έσάρπες μεταξέτες στα μαλλιά των, σε χρώματα πράσινα, κόκκινα, κίτρινα, ρόζ, πορτοκαλλιά.

H MONTAIN

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

'Ανεχώρησε διά Παρισίους ή καλλιτέχνις μόδιστα κ. Βάσω 'Ιατρού, Δευθύντρια του «Θαλασσιού Σαλονιού» (όδός Σουλτάνη 12). Η κ. 'Ιατρού θά επισκεφθή τους οίκους της Μόδας Jean Patou, Bechoff, Paquin, Jean Magnin, Philippe et Gaston, Madeleine et Madeleine, διά νά παρακολουθή τήν τελευταίαν μόδαν των Παρισίων και νά προμηθευθή διά τήν έκλεκτήν πελατείαν της Modeles de toilettes et Modeles de Chapeaux. Με άγονίαν θά περιμενουν τήν επιστροφήν της αι κυριαί και δ'νίτες της πόλεως μας.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Εις τό «Κοτοπούλειον» εδόθη τήν Δευτέρα, 4 Αύγουστου, ή νέα κωμωδία του κ. Συναδιού «Ψέμμα και πάλι Ψέμμα». Τό έργο με πολύ χάρη και πνεύμα γοημμένο, άρσε υπερβολικά.

— Η νέα όπερέττα του Ζιλμπέρ, «Καμία ή Χορευτήρια» άνεπιβίσθη εις τά «Διονύσια» με πσάν επιμείλιαν. Ήρσε δε τόσοσν πλλή, ώστε κάθε βράδυ τό θέατρον πολιορκείται από θεατάς και κατακλύζεται ύπ' αυτών μέχρι σημείου άπιστεύτου. Η νέα όπερέττα είνε άσφαλώς από τας όφραιότερας που έχουν πιυχθή έν 'Αθήναις. Μουσική γλυκύτατη και λιμπερο επιτυχέστατο. Δέν της λείπουσι άκομη ούτε αι μελοδραματικαι σκηναί. Οι ήθοποιοι παίξουν πολύ καλά. Και ή κ. Ζάμπα εις τό ζενιό της τέχνης, της, άμύμητος, άφθίστος, γλυκύλιος!

— Εις τό «Κυβέλιον» αναβιβάζεται ροσεχέστατα ή νέα 'Αθηναϊκή ήθογραφία του κ. Χόρη, αι «Γειτόνισσες», μη ύστεροδουσα, ως λέγει αι, καθόλου του «Φυντοναίου».

— Εις τό «Κεντρικόν» έρωτάσθη ή 50ή παράστασις της επιτυχεστάτης και θριαμβευσάσης «Πρωτεύουσιάνος». Της εύχόμεθα πλέον νά τά... έλατοστήση!...

Ο ΘΕΑΤΡΟΦΙΛΟΣ

ΣΤΙΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

Α Γ Α Π Η

Τά στήθη μου έρωτα γεμάτα
τά νοιώθω και καρδιοχτυπά,
μιά δλόξανθη γαλανομάτα
με αγαπάει—τήν αγαπά.

Όταν στο πάροχο ή νύχτα χύνει
σκότος και θεία μοσκοβολιά,
άγκαλιασμένοι έγω κι' εκείνη
άλλάζουμε γλυκά φιλιά.

Χωρίζουμε με τήν αύγούλα
σε δυό πουλάκια χαρωπά.
Μιά γαλαγή γλυκειά ξανθούλα
τήν αγαπάω και μ' αγαπά.

ΣΩΤΗΡ. ΣΓ.

γάλη έκτίμησι γιά τήν άφοσίωσι που έδειξε στον άνδρα της.

«Νά μία, έλεγαν, που εύκολα θά ξαναπαντρευτή!»

«Όλες της ήμέρες της άρρώστιας του, ό γέρο Μάττσον διηγείται στη γυναίκα του τήν ιστορία του πορταίτου.

— Όταν άποθάνω, θά τό πάρης, της έλεγε, όπως θά πάρης και όλα όσα είνε δικά μου.

— Άφρησέ τα αυτά τά λόγια...

— Θά τό πάρης τό πορταίτο της μητέρας, και, όταν οι γαμπροι παρευσιαστούν, νά τό ξεπλύνω κώος. Σε βεβαιώνω κώος, σ' όλο τό χωριό, όταν είνε κανείς που νά ξερη γιά τά ζητήματα του γάμου καλύτερα άπ' αυτό τό πορταίτο.

ΣΕΛΑΜΑ ΛΑΓΚΕΡΑΦ